

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Lucie Rehardtová, Estetika

Název práce: Abstraktní autor

Oponent práce: Mgr. Peter Chvojka, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Lucie Rehardtové zkoumá problematiku autorství, snaží se porozumět transformaci autorské role v procesu významotvorby literárního díla. Jak autorka uvádí, zlomový moment v chápání autorské intence jako závazného interpretačního východiska přichází v počátku 20. století, „kdy literární teorie začala klást důraz na autonomii díla“ (s. 6). V tomto kontextu je podstatné, že sama literární teorie tím reaguje na nové lingvistické poznatky o znaku, odkazovací funkci, významu, smyslu a řeči jako svébytném a autonomním prostoru semiózy. Autorka si však neklade za cíl zkoumat tyto iniciační momenty a těžiště práce usazuje v zachycení různorodých konceptech autorství (Booth, Chatman, Barthes, Foucault, Eco, Schmid, pražský strukturalismus). Jednotlivé teorie jsou předloženy přehledně, Rehardtová prokazuje nadprůměrné analytické schopnosti i kultivovaný styl. Úspěšně se jí daří formulovat podstatu nové problematiky autorství v paradigmatu strukturalismu a poststrukturalismu. Zajímavým způsobem poukazuje na paradox, kdy esenciální chápání autorství je neudržitelné, avšak ani nejortodoxnější odpůrci antiintencionalismu (Barthes, Foucault) nemohou zcela pominout významové pole, byť by bylo čistě textové nebo pouze sociálním konstruktem, které je vposled opřeno o autorskou stopu. Autorka taktéž úspěšně předvádí překrývání jednotlivých konceptů a dokáže se skvěle orientovat a definovat jednotlivé, mnohdy velmi tenké nuance mezi nimi. Závěrečné shrnutí by mohlo být teoreticky „odvážnější“ a ne jen zopakováním dosavadních postřehů. Práce klade naléhavou a dodnes ne zcela uspokojivě zodpovězenou otázku: jaká je role autorství v moderním literárním textu? A především: jakým kouzlem je v autonomním diskurzu literárního díla stále nezrušeno autorské sémantické pole?

Mohli bychom se uspokojit s horizontem, který nám autorka práce nabízí a ocenit vskutku zralý způsob, kterým problematiku autorství ovládla, přijmout, že práce s rezervou

plní nároky bakalářského stupně, avšak neopominutelnou slabinou je pokus o aplikaci teoretických koncepcí na knihu Hermanna Brocha Nevinní. Autorka slibuje „popsat abstraktního autora na konkrétním příkladu“ (s. 8), nicméně po zbytečně podrobném vylíčení děje pokus rázem končí a čtenář práce může jen obracet listy a bloudit s výkřikem, kam že se to poděl slíbený záměr? Navíc v práci nenajdeme téměř žádné gramatické nedostatky, ale právě v kapitole Abstraktní autor v knize Nevinní od Hermanna Brocha utržíme na straně 39 tři těžké údery (Andreas je drzí a samolibí, lidé jsou hloupý...!!). Celá tato kapitola působí dojmem, že se autorce někdo vloupal do počítače a zpusťil brázdou na jinak povedeném a úrodném poli. Chce-li Lucie Rehardtová pomýšlet na výbornou, musí nejprve vysvětlit, kde že najdeme u zvolené ukázky abstraktního autora a dále se vyjádřit ke dvěma otázkám položeným výše (autorské významové pole po smrti autora).

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis vedoucího/oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 4. 6. 2018

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------